

ניבים עלון קיבוץ געש

גיליון מספר 1904/35, ה-16 לפברואר 2021, עורכת קרינה פלדמן

לזכרו של חברנו, מרדכי כהן. יהי זכרו ברוך

דבר המערכת

מאת קרינה פלדמן

מפגש

ימי שישי

שעה 17:00

בערוץ הקיבוץ

וצפייה דרך

פייסבוק

ושוב פעם, יוצאים מסגר, מנסים לחזור לשגרה. כבר לא ברור מהי השגרה שלנו.

אוטומו תעבור לה שנה מאז פרוץ מחלת הקורונה. מי האמין שנמצא את עצמנו במצב כאוטי זה, כל כך הרבה זמן כאשר הסוף, אינו ידוע.

ואצלנו בקהילה, חוזרים לשגרה שלנו. התחלתי לעבוד בכל בו געש במקביל לשאר עיסוקיי.

כל בו געש הפך להיות המקום הכי חברתי שקיים בגעש, בעקבות הקורונה. הכל בו, נהפך להיות מקום המפגש לכל שכבות הגילאים. אנשים באים להתאוורר מהבית, לפגוש חברים, לשוחח. לפחות יש לנו את זה. תודה רבה לשושי הר נוי על ההגהה.

קריאה נעימה!

הערות, הארות וכל דבר למייל:

karinafeldman@gmail.com

בצער רב, בית געש נפרד מחברנו היקר, מרדכי כהן ז"ל.

מרדכי נפטר לאחר מאבק במחלת הקורונה. מותו הותיר את המשפחה ואת חברי געש, בני קבוצתו "שלהבת" וחבריו הרבים והקרובים המומים וכואבים.

מרדכי תרם רבות למפעל תאורה געש בהצטיינות יתרה. בנוסף, דאג לחברים למחירים מוזלים ברכישת ציוד חשמלי לבתים. מרדכי שימש כחבר מזכירות וכחבר בוועדת ביקורת (ותפקידים נוספים) והיו חברים רבים אשר ראו בו כתובת לעזרה וסיוע בשעת מצוקה. מרדכי עשה ועזר לזולת בעקט ובצניעות. כואב הלב על לכתו. שולחת מכאן תנחומיי לסלין (אישה יקרה עבורי) ולכל הבנים, שלא תדעו עוד צער. חלקו הראשון של הגיליון יוקדש לזכרו. יהי זכרו ברוך.

מדינת ישראל יוצאת בימים אלו מסגר שלישי, שבו ראינו כיצד רוב המדינה היתה סגורה ומהצד השני, יכולנו לראות חגיגות המוניות של המגור החרדי. חתונות, לויות הומי אדם והמשטרה עומדת חסרת אונים.

תולדות חייו / מרדכי כהן / מאת ישראל פלג

מחוץ לגעש עבד מרדכי בחברת אורעד מהנדסים, על מסירותו העידו חבריו לעבודה שמאוד אהבו אותו. קיבל את כעובד מצטיין והוזכר בעיתון ממון.

מרדכי נישא ב-1981 לסלין דלויה ויחד הקימו משפחה לתפארת:

דנית, נוה, ארז ושתי נכדות ליה וליבי.

למרדכי בת בחו"ל יעל, אשר שומרת על קשר חם עם האחים בארץ.

אבא וסבא אוהב בעל למופת, וחבר נאמן, על אנשים כמוך נאמר בתהילים:

מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מירמה, סור מרע עשה טוב, בקש שלום ורודפהו.

איש של אמת וכבוד לכל הסובבים אותו, מרדכי יקר כך תמיד נזכור אותך, נוח בשלום חבר יקר.

לא יאמן! משפחה יקרה, חברי געש וידידים,

היום, אנו מלווים את חברנו מרדכי כהן, שהלך לעולמו אחרי מחלה קשה.

מרדכי נולד בעיר חלב בסוריה ובגיל 4 עלה עם משפחתו לארץ. מרדכי היה השביעי בין שמונה אחים ואחיות.

הוריו היו שמחה ומנשה כהן. אביו שמחה, היה פעיל ציוני אשר פעל רבות במסגרת הברחתם של יהודי סוריה לארץ, ועל כך קיבל את הוכרה לפעילותו הציונית מדוד בן גוריון.

מרדכי הצטרף בגיל 13 לקבוצת שלהבת במסגרת עליית הנוער לקיבוץ געש. נער חביב וחרוץ, שהתאקלם והפך את געש לביתו.

מרדכי היה מסור ומקצועי מאוד בכל עבודה שביצע כנער וכחבר מן המניין:

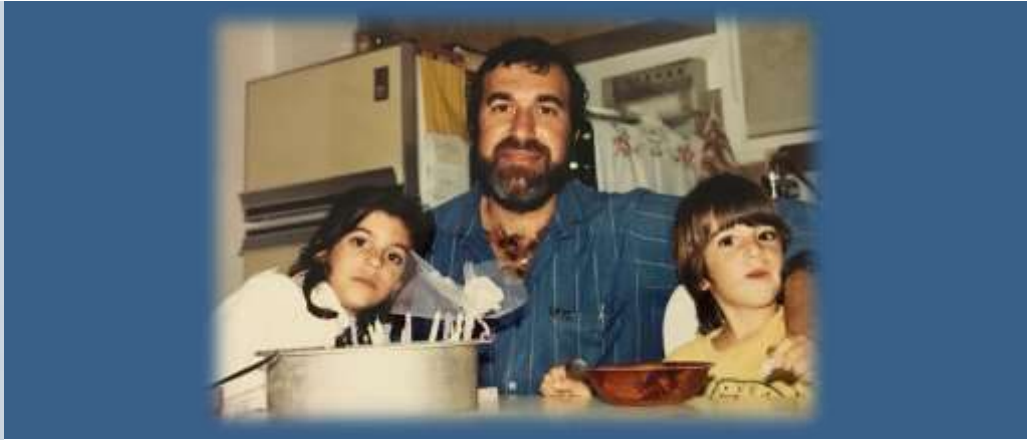
במכבסה, כחשמלאי, כקניין מסור שיעץ לכל דורש באמינות ונאמנות,

החברים שהזדקקו למכשיר כלשהו לבית, ידעו שמרדכי מהימן ויספק את הטוב ביותר.

היה אחראי על המכירות במפעלי התאורה, נעים הליכות, ומקצועי מאוד.

פרידה מאבא / מאת ארז כהן

אבא שלי היקר,

אדם בלתי רגיל ומדהים באופן קיצוני שכמותך .

בימים הראשונים להרדמה, כשאמא הייתה בבידוד, נתנו לה לדבר אליך בטלפון והיא אמרה משפט שעד עכשיו לא יוצא לי מהראש.

היא אמרה לך : "מרדכי תדע לך שכל האנשים שעשית להם טובות כל החיים שואלים לשלומך ומתפללים בשבילך".

זה אתה אבא. היית אדם בלתי רגיל של נתינה.

אבא, נלחמנו עליך בשיניים. נתנו את כל כולנו, אבל זה לא הספיק.

לא היה יום שלא באנו אליך לבית החולים. כמעט שלושה שבועות שאתה כבר ישן ואנחנו לא מפסיקים לדבר אליך, לעשות פיזיותרפיה ולהתפלל .

מרדכי כהן , אבא שלי, זכיתי, זכינו להיות ילדיך.

אני מודה לך על כל מה שלימדת אותנו ונתת לנו.

אני מודה לך על שהיית בעל טוב לאמא ואבא טוב לנו.

לאמא היו חיים טובים איתך שאי אפשר להסביר במילים, אהבה בלתי רגילה הייתה לכם.

אני עדיין לא מעכל שלא אראה אותך שוב בחיים האלו.

כשנפרדנו היום נשבעתי לך שיום יבוא ונתראה שוב. אני מאמין בזה בכל ליבי.

אבא הקמת משפחה לתפארת, אנחנו אוהבים אותך ומתגעגעים שאתה לא מאמין.

שמור עלינו מלמעלה,

אמא, דנית, נוה, יעל ואני

אוהבים לנצח

פרידה מאחי מרדכי היקר / מאת פנינה

אחי מרדכי יקר ואהוב ליבנו, צעיר אחי, מרדכי הגדול.

נפש יהודי בליבך הומיה נפש טובה לכל

העזרה, הנתינה ביד רחבה, היו חלק קטן ממאפייניך.

עזרת, תמכת ויעצת לקרוב ולרחוק. מעולם לא בקשת דבר לעצמך בצניעות ובענווה

מהיום בו אושפזת, ניכר בליבי חשש כבד.

יום יום התפללתי לאלוקים עם ים של דמעות שיציל אותך מהמחלה הארורה אך תמיד קיויתי שתחלים. ידעתי שיש בך חוסן נפשי ופיזי. שהרי אתה הוא זה שתמיד חיזקת את כולם.

אחי מרדכי, ידיד הנפש שלי, השארת משפחה לתפארת. סלין אשתך והילדים האהובים דנית, נווה וארז מלח הארץ. הנכדות ליה וליבי התינוקת שלא זכית להכירה.

אנחנו נשמור עליהם בשבילך.

נוח על משכבך בשלום אהוב שלנו,

תהי נפשך צרורה בצרור החיים.

אוהבים ולא נשכח לעולם פנינה אחותך ואלי גיסך.

הספד למרדכי ז"ל / מאת שלמה ניימן

מרדכי היקר,

בלתי נתפס לעמוד פה ולהקריא דברים על הקבר שלך.

בכל התקופה האחרונה, מאז שנודע על המחלה שתפסה אותך, שאלנו, קיוונו, התפללנו שתצא מזה, שתצליח להחלים, אבל זה לא קרה והצער הוא עמוק וקשה.

הכרתי אותך לפני שנים רבות, הבנות הבכורות שלנו נולדו בהפרש של יומיים וגדלו יחד. עבדנו ביחד תקופה במפעל ואתה מרדכי היית עובד ואיש מכירות מצטיין ומצוין ועשית זאת במשך שנים רבות וארוכות מאוד.

תמיד עם אנרגיה עצומה, תמיד לתת שירות לכל הלקוחות שלך מהבוקר עד הערב. ועשית זאת באותה אחריות, התמדה ורצינות לאורך שנים רבות רבות.

באותה המסירות עזרת לחברים רבים לקנות מכשירי חשמל מכל התחומים. היית מומחה גדול בתחום וידעת לפתור כל בעייה לכל אחד.

עשית הכול ברצינות רבה, באדיבות וכפי שנאמר במסירות מלאה.

בשיחות שהיו לנו, תמיד חשבת ודאגת מאוד לקיבוץ, להתקדמות שלו, להשתלבות הצעירים בכלל וכמובן הילדים שלכם.

סלין, דנית, נווה, ארז וכל המשפחה, האבידה גדולה וקשה.

היה לכם בעל, אבא וסבא יקר וטוב.

נוח בשלום על משכבך, מרדכי יקר.

לזכרו של מרדכי/ מאת אורי עיני

מרדכי היה איש שהשאיר אחריו מורשת

מצוינות, צניעות, נדיבות, חברות, כנות ומקצוענות

כל אלו היו חלק ממרדכי, הן בפן העיסוקי והן בפן האישי

היית דוגמא ומופת לכל עובד בגעש, ובפרט לאנשי המכירות- חדשים וותיקים.

לעולם לא ויתרת לנו על השאיפה לשיפור, חידוש, כניסה לשוקים חדשים וגיוס לקוחות נוספים. כשלנגד עיניך תמיד עמד ביסוס מעמדו של המפעל.

הדאגה שלך לחוג לקוחותיך תמיד הדהימה אותי, והיית צריך לראות כמה הם התקשרו לשאול לשלומך ולהתפלל שתחזור לאיתנוך.

מרגע שהגעתי לגעש זיהיתי ששב אליך הניצוץ בעיניים. יודע שלעיתים היה לך לא קל פה.

לא ברור מאליו בעיניי החיבוק שהענקת לי כמנהל – הרי אתה קיבלת וגידלת אותי כאיש מכירות מתחיל בגעש.

ברמה האישית:

זכיתי להכירך הן כשהיית איש מכירות חדש והן כמנהל.

היית הראשון להתקשר לברך אותי על חזרתי. אני זוכר ששאלתי אותך בקצרה: אתה איתי? וענית מיד- ברור!

יחסו לי מאד השיחות איתך בסופו של יום, על כוס קפה, אישיות או מקצועיות.

ידעתי שאם אתייעץ איתך אקבל תשובה חד משמעית ונטולת אגו או אינטרסים זרים- וכך עשיתי.

עכשיו אצטרך לשאול את עצמי מה מרדכי היה מציע.

אני עדיין עובר במסדרון ומעיף מבט לראות אולי אתה שוב במקומך.

אני יודע שאם היית יכול להגיד לי ולנו משהו ברגע זה, היית מאפשר לנו אולי 48 שעות של אבל, ודורש שנחזור ביום א לעבודה כדי שהמפעל לא יפגע.

כך נעשה

משפחה יקרה:

אם הייתם רואים איך משתנה ארשת פניו של מרדכי כשמישהו מכם היה מתקשר, או כשנשאל מה שלום האשה, הילדים ולאחרונה הנכדים, הייתם מבינים כמה אהב, דאג והיה גאה בכם.

לזכרו של מרדכי/ מאת אורי עיני

סלין, דנית, נווה, וארז, המשפחה המורחבת, כל חברי קיבוץ געש, חברים וחברות יקרים

בשם כל משפחת געש תאורה, בשם כל עובדיה, אני ניצב כאן היום להרכין ראש. לתת כבוד אחרון. להיפרד מעמיתנו לעבודה, חברנו, איש יקר ואהוב – מרדכי נהן. זכרו לברכה.

מרדכי היה מעמודי התווך של החברה וממוביליה, זקן השבט, ראש וראשון, דוגמא ומופת לכולנו.

עשרות שנים בהם עבד בחברה, תוך נאמנות אין קץ, ועשייה למענה.

הייתה לו התכונה הנפלאה הזו של איש מכירות מצוין היודע לאזן היטב בין צרכי הלקוח, אותו הוא משרת, לבין צרכי החברה. היכולת הזו להיות חבר של הלקוח, לעבוד למענו, לתת לו פתרונות, ולרצות אותו, מצד אחד, תוך שהוא מקפיד לשמור על ייצוגה הראוי של החברה, שמה הטוב וכבודה, והגינותה של העסקה, מצד שני.

בשקט ובמקצועיות ראויה לציון ידע לסגור כל עסקה על הצד הטוב ביותר, תוך שהוא שומר על האינטרסים של החברה בכל מחיר.

מרדכי היה אדם שקט, איש של עבודה, איש של כבוד. אבל אם חלילה חש באי צדק, נתקל באירוע שעומד לפגוע בעבודתו, ולא בחברה... או אז, היית רואה את האריה שבו קם מרבצו ונלחם על צדקת דרכו וטובת החברה, כמובן.

מרדכי היה איש עניו ועובד מצטיין – כאשר הענקנו לו בשנה האחרונה פרס ותעודת עובד מצטיין. מחא על כך, תוך שהוא אומר: "הייתם צריכים לתת את זה לעובד אחר צעיר יותר..."

ובנימה אישית... לא פעם, כאשר רציתי לחוש את הילך הרוח בחברה, הייתי קורא למרדכי לשיחה אישית, ככה יושב איתו ארזות, אחד על אחד בשיחה חופשית, כמו חבר להתייעץ, לשמוע את דעתו. והוא מצדו גם ידע להיכנס אלי ביזמתו, מידי פעם, להביא מודיעין מהשוק, ולעדכן אותי באופן אישי בעניינים כאלו ואחרים.

מרדכי היקר, אתה תחסר לי, אתה תחסר לכולנו, לכל עובדי חברת געש תאורה.

אנחנו כבר מתגעגעים אליך

יהי זכרו ברוך
אורי עיני מנכ"ל

למרדכי כהן – עם סיום תפקידו

22.02.1993

מרדכי כהן מסיים חמש שנות עבודה כמרכז קניות (הקניין) של המפעל ושל כל הקיבוץ, ובעבודתו המסורה הוא בהחלט זכאי להוקרה ולתודה מצד כולנו! אנו חברה סגורה, החיה במשך שנים רבות ביחד. יש לנו דעה חיובית או שלילית על כל אחד מאתנו, אשר מתבססת על התנהגותו של החבר בביתו, בקרב משפחתו, בעבודתו וכן על תרומתו לקיבוץ. לעתים הדעה שגויה ואינה מקובלת על רוב או מיעוט של חברים, אבל אל לשכוח - אנחנו רק בני אדם...

אין זה מקובל במקומותינו לשבח חבר בפניו. ייתכן שגם אין צורך בזה: הוא, החבר, מכיר את עצמו ומכיר את התנהגותו. המחפש חסרונות אצל הזולת, בודאי ימצא אותם בתוכו פנימה. העוזר לזולת - שכרו בא לו בנתינתו. במקרה יצא דופן זה, אני באה לשבח את פעולתו החשובה של מרדכי כהן לטובת הפרט והכלל. אנו מכירים את מרדכי מנערותו ומכל תפקידיו הקודמים. בחמש השנים האחרונות כקניין, הוא הוכיח את כישוריו וכשרונותיו כחבר העוזר בקניות לכולנו.

מרדכי מייעץ לכל אחד מאתנו מה לקנות, איפה לקנות טוב וזול, בעיקר במכשירי אלקטרוניקה וריהוט. הוא מלווה את החבר לחנות הנכונה וגם מביא את החפץ לחדרו של החבר, ולאחר שקנה - הוא דואג שיפעל כשורה. הוא מתייחס לכל קנייה כאילו השתתף בה, ועליה להצדיק את הציפיות. אני מניחה שכקניין הוא חסך הרבה כסף לקיבוץ, וזה כמובן במסגרת כישוריו ואחריותו.

אני מסכמת את חמש שנות פעילותו של מרדכי כקניין בשם חברים רבים שביקשו ממני להיות להם 'לפה'. אנחנו רוצים להודות לו, ולהגיד לו שבאותן השנים שהיה בתפקיד הוא האיר פנים, נענה לכל בקשה ברצון ומילא אותה על הצד הטוב ביותר. החברה מרוצה - ומרדכי מרוצה כפליים.

ובקיצור, תודה רבה, מרדכי!
עלה והצלח בתפקידך החדש, ויש לקוות שגם בו תוכל לעזור ולסייע לכל מבקש בעצה טובה וכידע רב.

יישר כוחך!

לזכרו של מרדכי כהן יהי זכרו ברוך

מי פילל ומי מילל/ מאת דב נימן

החיסון המתאים ביותר, והודות להם האנושות כולה התחילה להתחזק. יש לציין שבמדינתנו, ישראל, הגענו להצלחה מדהימה ומעוררת גאווה בחיסון המוני שמדינות רבות מתקנאות ושולחות את ברכתן. האזרח מודה על מאמצים ללא הרף של משרד הבריאות להפעיל עם ראש הממשלה את אלפי הרופאים האחים האחיות שמבצעים את החיסון לכל אזרח. אנו התחלנו עם הסגר השלישי שחל על הציבור של המדינה, על כל העדות, המגזרים, דבר שלא מתרחש בכל מדינה.

"ניבים", עלון קיבוץ געש תפקידו לעקוב ולהביא את דעותיו ודעות כותביו לציבור הרחב בקיבוץ, לכל הגילים. חיים אנו בתקופה שלא היה עולה בדעתנו שיקרה בה מה שמתרחש בעולם ובישראל מאז שפרצה מגיפת הקורונה שקוטלת אנשים, פוגעת בבריאות, מרסקת את כלכלות המדינות וישראל בתוכן. ללא ספק, הביאה המגיפה שינוי לנפש האדם והיתה חובה על מנהיגי ארצות העולם לחפש ולמצוא פיתרון לחסום ולהדביר את הנגיף הקטלני. הייתה זעקה לאנשי מדע למצוא ולהמציא את

כמשל, אין סגר שלישי, הכלכלה פורחת, בתי ספר פועלים היטב, פרשנים שלנו, של העיתונות בעלי ידע, מציינים את דעתם, כמובן יחד עם פרשנים של העיתונות העולמית, דעתי ודעתם של רבים אחרים, והן עובדות.

תאריך המשפט הרובץ על ראשו של נתניהו, כמו כן בחירות הרביעיות בתקופה של שנתיים, בהן מכהנת ממשלה, לא יציבה עם "כחול-לבן", שהתפרקה לפי הסקרים. אז נתניהו קבע בחירות כלליות בסוף מרץ, מיותרות לחלוטין לדעתי. הרי ראש הממשלה בעצמו, הצהיר ש"אנו" נגד בחירות, אבל הוא קבע תאריך לפי דברם של סוללת עורכי-דין שפועלים למענו.

העיקר שאנו נצליח וכל האוכלוסייה של המדינה תחיה מחוסנת, מחוזקת, שהכול יפרח ונתחיל מחדש חיים נורמליים.

יחד עם הביקורת עלי גם לציין את מאמציו של מר נתניהו להבאת חיסונים מחברות מוכרות ומנהליהן, לומר תודה, הכרחי, ביושר, כסמל של התנהגות טובה.

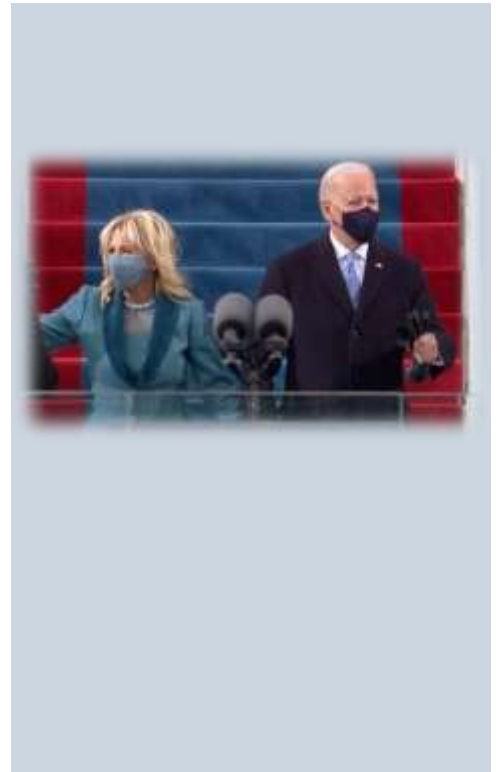
בהזדמנות, כתבתי על נשיא ארה"ב שבחים, ותודה על פעולתו למען ישראל, על עבודתו יחד עם צוות העוזרים והיועצים ליצירת הקשר החדש של ישראל עם מדינות המפרץ. כמו כן, הכול נכתב בהיסטוריה של אמריקה לפני לפחות 100 שנים, בערים רחוקות, בעיירות בתוך מדינות שבהן התחוללו מריבות,

מי פילל ומי מילל / מאת דב ניימן

פעולתו הברוכה לעמו וקשרים ברוכים עם מדינות העולם עד יום הבחירות עם עשרות עצרות והפגנות למען המשך כהונתו.

תוצאות הבחירות באמריקה הכזיבו את טראמפ ואת רבים מאוד מהתומכים בו. הוא הזעיק את הקונגרס, את בית המשפט העליון, והכריז על זיופים בספירת הקולות ותוצאות הבחירות גרמו למריבות בין שני המחנות, נוצרה אווירה של פחד ממלחמת אזרחים, כמעט.

תגרות, עקב בחירות של מושל, בסוף היה סיכום של הרוגים רבים, נזק סביבתי וגם המאבק בין אפרו-אמריקאים ובין הגזע הלבן, זה מאבק של עשרות שנים עד עצם היום הזה. על כן, לפני כשנה התחילה מערכת הבחירות טרם סיום קדנציה או המשך כהונתו. שני המנהיגים, הנשיא טראמפ והמועמד הדמוקרטי, ג'ו ביידן, עם עזרת מפלגתו ויועציו, התחילו את המערכה, וכרגיל כמקובל מתחילים וחורשים את המדינה, להכיר ולהתרשם מן העם ודעותיו. הנשיא טראמפ ממשיך את

הנשיא טראמפ, קרא לתומכיו לפלוש לקפיטול, הקונגרס האמריקאי, סמל של הדמוקרטיה הזוהר לעולם כולו. הפלישה של אלפים מתומכיו ואחדים עם נשק חם, מול השוטרים ושומרי הקפיטול, גרמה להרג של חמישה אנשים ולפציעות של נוספים. העולם כולו גינה את טראמפ על המעשה הברברי שהתחולל בהשראתו. גם בישראל היה גינוי למעשה הנפשע. חוינו כאב ועצב על מה שראינו וצפינו, תמונות מזעזעות. דברים קשים.

מעשה כזה יוצר כתם על המורשת של ההיסטוריה האמריקאית בו, אדם, נשיא, שלא ידע לקבל הפסד ואת תוצאות הבחירות. חבל לסיים סיום עגום כזה לאחר ארבע שנות נשיאות. לדעתי עליו "לתקן" את עצמו, וכן להיות נוכח עם אשתו, בהשבעה של הנשיא הנבחר מר ביידן שהעולם וישראל ממתנים לו ולסגניתו קמלה האריס.

איך התחלתי לבנות מלונות? / מאת קרן ברקו

הכלבים מגיעים ממקומות שונים – כלבים שננטשו ונמצאו על ידי עוברי אורח, כלבים שחולצו מכפרים בשטחים וממקומות שבהם חיו בתנאים קשים ועברו ניצול והתעללות, כלבים שהוצאו מרשימות המתה בהסגרים. לעיתים הם מגיעים חולים או פצועים ונזקקים לניתוחים וטיפולים וטרינריים. כשמצבם משתפר הם מגיעים לכלביה ושם מנסים למצוא להם בית. העמותה ממומנת מתרומות וכל מי שעובד בה עושה זאת בהתנדבות. המתנדבים מנקים את החצרות, מחלקים אוכל, מוציאים את הכלבים לטיולים, כל יום שבת יש יום אימוץ מ-11:00 עד 14:00 ואנשים מגיעים כדי לפגוש את הכלבים ולאמץ (כדי להגיע לשם אפשר לכתוב בווייז "הכלביה של עמותת חבר").

את עמותת חבר למען הכלבים גיליתי במקרה בפייסבוק כשנתקלתי בפוסט שלהם, אני אפילו לא זוכרת על מה. עקבתי בפייסבוק אחרי דפים של עמותות שונות שעסקו במציאת בתים לכלבים עזובים והפוסט הזה צץ לי בפייד כמו הרבה אחרים. הופתעתי לגלות שהם נמצאים ממש קרוב אלינו, מהצד השני של פסי הרכבת מאחורי קיבוץ יקום.

עמותת חבר למען הכלבים אינה שם מוכר אבל מסתבר שהיא פועלת כבר למעלה מ-20 שנה ובמהלך שנים אלו נמצאו בתים מאמצים לאלפי כלבים. הכלביה שלהם נמצאת בשדות בשטח פתוח, מתחם מגודר המחולק לחצרות ושוהים בו בכל זמן נתון כמה עשרות כלבים.

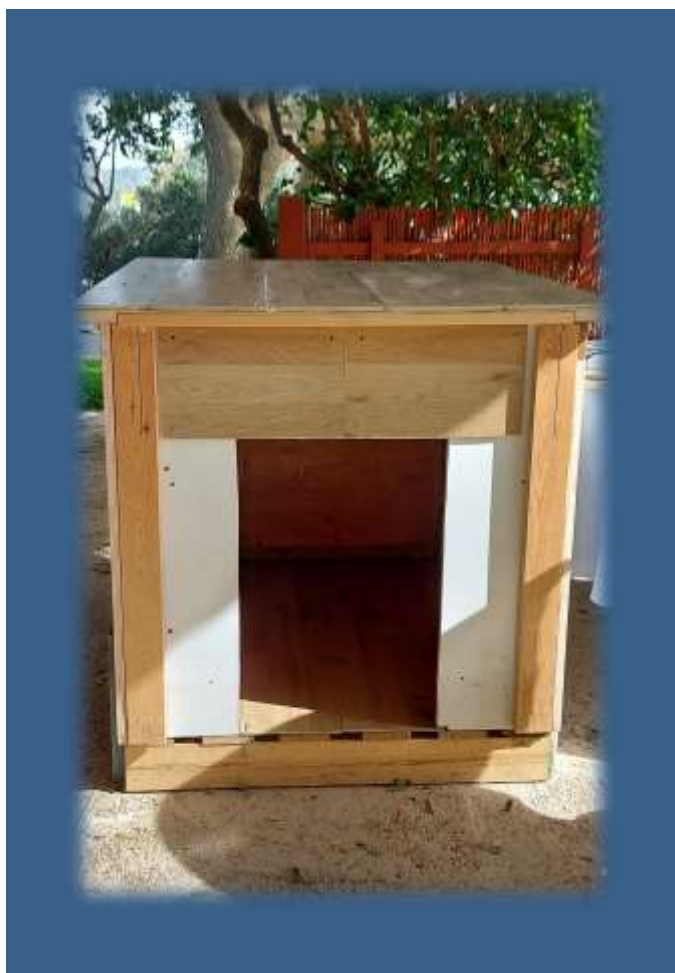

מטבע הדברים לעמותה יש המון הוצאות. צריך לקנות אוכל לכלבים, ציוד למקום, הטיפולים הוטרינריים עולים המון כסף. המתחם נמצא באזור פתוח ובשנה שעברה כמויות הגשם האדירות גרמו להצפות ולנזקים קשים, באדמה נפערו בורות שמסכנים את הכלבים ואת העובדים, דרך העפר שמובילה אליהם הוצפה לחלוטין. העמותה יצאה במבצע התרמה והצליחה לגייס סכום מכובד שאיפשר לה לשלם את החובות הגדולים שהצטברו במרפאות הוטרינריות, לחדש את מלאי האוכל, לקנות דשא סינטטי שנפרש בחלק מהחצרות כדי למנוע יצירת בוץ ולפזר חצץ וכורכר על הדרך לכלביה כדי להקטין על השלוליות ולהקל על ההגעה. במקביל הם פנו בבקשה לתרומות של שמיכות ומגבות כדי לחמם את הכלבים – וגם מלונות. מרבית המלונות במקום הן מלונות הפלסטיק שנקנות להרכבה עצמית ומסתבר שהן לא עמידות במיוחד. הרבה מדיירי הכלביה הם כלבים גדולים וחזקים שלפעמים קופצים על המלונות והופכים אותן ולפעמים גם לועסים אותן, במשך הזמן הן נשברות ומתפרקות ולא מספקות הרבה הגנה. בחצרות יש סככות עם גגות פלסטיק אבל מסביב יש גדרות, לא קירות, וכשיש סערה גם הסככות הללו לא מספקות די הגנה מהרוח החזקה והגשם. הכלבים צריכים מלונות חזקות ועמידות להסתתר בהן. במהלך המאמצים שלי בחורף שעבר לאסוף שמיכות ומגבות אחרי הסערה הקשה, עלה לי רעיון – אם המלונות התעשייתיות מפלסטיק עולות כל כך הרבה ואז מתפרקות, למה לא לבנות מלונה חזקה יותר מעץ? מלונה גדולה שיכול להיכנס אליה יותר מכלב אחד?

איך התחלתי לבנות מלונות? / מאת קרן ברקן

בניתי את החלקים בנפרד ואת ההרכבה שלהם החלטתי שאעשה במקום. יצרתי קשר ואמרתי למנהלת שאני רוצה להרכיב להם מלונה ובתיאום איתה הגעתי באחת השבתות עם החלקים שבניתי והרכבתי אותה באחת החצרות. לשמחתי מנהלת הכלביה והמתנדבים התלהבו מהמלונה, היא היתה גדולה יותר ממלונות הפלסטיק, חזקה ועמידה יותר, והעץ מבודד את הקור יותר טוב מפלסטיק. מעודדת מהתגובה החיובית, החלטתי לנסות לבנות עוד מלונה. ככה זה התחיל, ומאז זה נמשך. עוד מלונה ועוד מלונה. נכון לכתיבת שורות אלה סיימתי לבנות את מלונה מספר 13. הכלביה גדולה ויש בה הרבה חצרות והרבה כלבים, ואחרי שראיתי כמה הם חשופים למזג האויר הבנתי שיש עוד הרבה מה לעשות.

הרעיון הגיע גם אחרי שראיתי שלעיתים קרובות אנשים זורקים קרשים וקורות עץ בפחי הגזם, והבנתי שאם חומר הגלם לבניה זמין יהיה הרבה יותר זול לבנות מלונה מאשר לקנות אותה. אמנם לא היה לי ניסיון של ממש בנגרות (אם לא מביאים בחשבון שיעורי נגרות בבית הספר בכיתה ח') אבל לאבא שלי היו כלי עבודה ויצא לי להשתמש בהם קצת. החלטתי ללכת על זה. בסך הכל זה לא צריך להיות יצירת אדריכלות, פשוט ארגז עם פתח. אספתי קרשים ובשביל בסיס לקחתי משטח נשיאה שמצאתי זרוק ליד אחד הפחים. מכיוון שאין לי אפשרות להכניס לאוטו ולהסיע מלונה מורכבת – היא גדולה מדי וכבדה מדי –

אם אין להם מבנה סגור שיגן עליהם בחורף לפחות שיהיו להם מלונות טובות, ואני מתכוונת להמשיך לבנות כמה מלונות שאוכל. גיליתי שעץ לבניה לא קשה להשיג – מדהים כמה קרשים, קורות, לוחות עץ וכו' אנשים זורקים, ובאזור מבנים 1 ו-2 (הקוסמוס והום סנטר לשעבר) תמיד אפשר למצוא משטחי העמסה שנשברו או הושארו ליד הפחים. גם רהיטי עץ ישנים שאנשים זורקים, כמו שולחנות, ארונות ובסיסים של מיטות, עוברים אצלי הסבה. אז לכל מי שראה אותי מפשפשת בפחי הגזם ומוציאה משם דברים – לא, אני לא נואשת ומחפשת במה לרהט את הבית, אבל הכוונת שנשברה לכם או הארון הישן שזרקתם הולכים להפוך למלונה לכלב. זה מיחזור, זה חומר גלם בחינם בשבילי והכלבים בסוף מרוויחים מזה. רהיטים ישנים שיש בהם ברגים זה עוד יותר טוב, אני מוציאה אותם ועושה בהם שימוש חוזר. מסמרים וברגים שאפשר להשתמש בהם שוב זה מאוד מועיל כי יוצא לי לקנות הרבה מהם.

במקביל אני ממשיכה לאסוף מגבות ושמיכות לכלבים אז אם יש לכם דברים ישנים אתם מוזמנים להשאיר לי במרפסת. לפני שאתם זורקים את זה כי זה קצת מוכתם או קצת קרוע תחשבו שוב, יש מצב שלכלבים זה לא ממש יפריע והם יהיו מוכנים להעלים עין ולשכב על זה בכל זאת. יחד עם זאת חשוב לציין שלא הכל מתאים לכלביה – הם לא לוקחים כריות או שמיכות ממולאות, גם לא מזרונים שיש להם ספוג בפנים – שום דבר עם מילוי, בקיצור. מסתבר שהכלבים אוהבים לקרוע ולפזר דברים ואם יתנו להם כרית, למחרת התוכן שלה יהיה מפוזר ברחבי החצר.

איך התחלתי לבנות מלונות? / מאת קרן ברקו

הם נאלצים להחזיר אותנו לכלביה ונגרמת עוגמת נפש מיותרת לכולם. כמו בעמותות אחרות אימוץ של כלב כרוך בקניית סל אימוץ – בעמותת חבר סל אימוץ עולה 950 ש"ח והוא כולל סירוס/עיקור של הכלב/ה, שבב, חיסונים (כלבת ומשושה) ושני מפגשים עם מאלפת של העמותה בבית המשפחה.

לסיום, כמה עצות לאנשים שרוצים לאמץ כלבים: הדבר הראשון והכי חשוב שצריך לזכור הוא שכלב הוא לא רכוש או צעצוע, כלב הוא בן משפחה. לאמץ כלב זו מחויבות, זה לא משהו שמחזירים או זורקים כי נמאס ממנו או כי אין לכם כוח להוציא אותו לטיולים. כלבים הם בעלי חיים נאמנים, הם נקשרים לבעליהם והם מלאי אהבה.

הם כן מקבלים בשמחה מגבות וחלוקי מגבת, שמיכות ללא מילוי (צמר, בד, פיקה וכו') שטיחי בד וגם ציפות של שמיכות יכולות לעזור. גם קולרים, רתמות ורצועות לכלבים יתקבלו בברכה.

למי שרוצה לקרוא קצת על העמותה ולראות תמונות, אתם מוזמנים לחפש בפייסבוק את "עמותת חבר למען הכלבים". הם מעלים שם פוסטים על כלבים שונים ומפרסמים תמונות מימי אימוץ. אם רוצים להגיע לימי אימוץ, צוות הכלביה מבקש להגיע עם כל המשפחה כדי לוודא שכולם מסתדרים עם הכלב והוא מסתדר עם כולם. כשהורים לוקחים כלב הביתה ומגלים שהוא לא מסתדר עם הילדים למשל, שהוא נובח עליהם והם נבהלים ממנו,

ראיתי כלבים שאנשים לקחו ואחרי כמה שבועות או חודשים החזירו אותם לכלביה, אין דרך לתאר את המצב שלהם מלבד דיכאון ושברון לב. הם שוכבים בצד, מסרבים לשחק, מסרבים לאכול. אל תעשו להם את זה. אל תקחו כלב אם אתם מהססים ולא בטוחים, אל תקחו כלב רק כי הילדים מבקשים. אל תבנו על זה שהילדים יאכילו אותו ויטיילו אותו ויקלחו אותו אם צריך, ואם הוא יחלה או ייפצע ויזדקק לטיפול רפואי אתם תשלמו על זה, לא הילדים. קחו בחשבון שעלולות להיות הוצאות בלתי צפויות אצל הוטרינר, וכמו שלא מזניחים ילד חולה או פצוע, גם כלפי הכלב שלכם יש לכם אחריות. אם משהו קורה לכלב מטפלים בו כמו בילד, לא נפטרים ממנו. אם אתם לא מסוגלים לקחת על עצמכם את המחויבות הזו, אל תקחו כלב. היום דרך אגב יש אפשרות לעשות ביטוח רפואי גם לכלבים ואפשר לברר על זה אצל הוטרינר.

דבר נוסף הוא לבחור כלב שמתאים לכם ולאורח החיים שלכם, ולהקשיב לעצות ולא ינפורמציה שהצוות בכלביה נותן לכם. הרבה אנשים רוצים לאמץ גורים כי הם מתוקים נורא, אבל לגדל גור זה גם מאוד מאתגר – הם מאוד אנרגטיים ואוהבים ללעוס דברים בבית, צריך לחנך אותם להרגלים, לחנך אותם ללכת לטייל עם רצועה ולעשות צרכים בחוץ ולא בתוך הבית, יש מצב שבהתחלה הם יעירו אתכם בלילות – אחרי הכל הם תינוקות. גם כשמדובר בכלבים בוגרים חשוב לברר את הרקע שלהם, יש כאלה שמאוד ידידותיים ויש חששניים יותר עם בעיות אמון, יש כלבים שמסתדרים נפלא עם אנשים אבל לא עם בעלי חיים אחרים, יש כלבים שמסתדרים עם מבוגרים אבל לא עם ילדים, צוות הכלביה צריך לוודא שהכלב הולך לבית שמתאים לו. עם כל כלב קחו בחשבון שהתקופה הראשונה יכולה להיות קצת מאתגרת, אולי הוא/היא לא יתנו בכם אמון מלא על ההתחלה ותצטרכו סבלנות בשביל זה. מה שבטוח, אחרי שקניתם את אמונם והם רואים בכם את הבית והמשפחה שלהם, הרווחתם חבר נאמן שתמיד ישמח לראות אתכם ויעניק לכם אהבה ללא תנאי. לא סתם אומרים שהכלב הוא חברו הטוב ביותר של האדם.

אחת ואחד מהם – תודה ● פרויקט הצדע

הגר סירוטה (55) | מתחם "מכבי" בהיכל מנורה, תל אביב

מתמודדת עם סרטן – וניצחה את הקורונה: "מרגישים שזהו"

אפשר לבקר אותך. בזכות בן זוגי, המשפחה שלי והחברות שלי לעבודה במכבי, ששלחו כל הזמן אוכל וחבילות, הצלחתי להרגיש כמו הגר שוב ולהתגבר על המחלה הזו."

לפני כחודשיים, ואחרי תקופה של שיקום, חזרה לעבודתה במכבי והיום היא משמשת מנהלת הסיעוד באחד ממתחמי החיסון הגדולים ביותר של מכבי בארץ, בהיכל מנורה. "אחרי השנה המטורפת הזו, אני מוצפת בתחושה עוצמתית של שליחות. אני רואה הישג בכל מטופל שמתחסן. בתור מישהי שהיתה בצד השני ויודעת מה היא יכולה לחסוך ממוטופלים אחרים, זה ממש סוג של תיקון. הנזק מהמחלה כבר, והחיסון חיוני כדי לחזור לשפיות ולשגשג. כשחיסנתי את המטופלים הראשונים הרגשתי שזהו, אני חגו מתחילים את הניצחון על המחלה, וזה היה גם ניצחון אישי שלי", היא אומרת.

הגר סירוטה, בת 55, היא מנהלת הסיעוד המרחבי ביד אליהו ובשכונת התקווה, ומנהלת הסיעוד במתחם החיסונים של מכבי בהיכל מנורה.

עבוד הגר, שנת 2020 היתה שנה מטלטלת במיוחד. אובחן אצלה סרטן השד, ובעיצומם של טיפולי הכימותרפיה – חלתה בקורונה, ואושפזה במצב קשה למשך כשבועיים.

"הקורונה פגשה אותי בעיצומם של טיפולים כימותרפיים", היא משתפת. "הרגשתי רע מאוד ולא ידעתי אם זה קשור לטיפולים, אז הלכתי להיבדק. בצילום חזה גילו דלקת ריאות, ותוצאות הבדיקות אכן אישרו את החשש כי מדובר בקורונה."

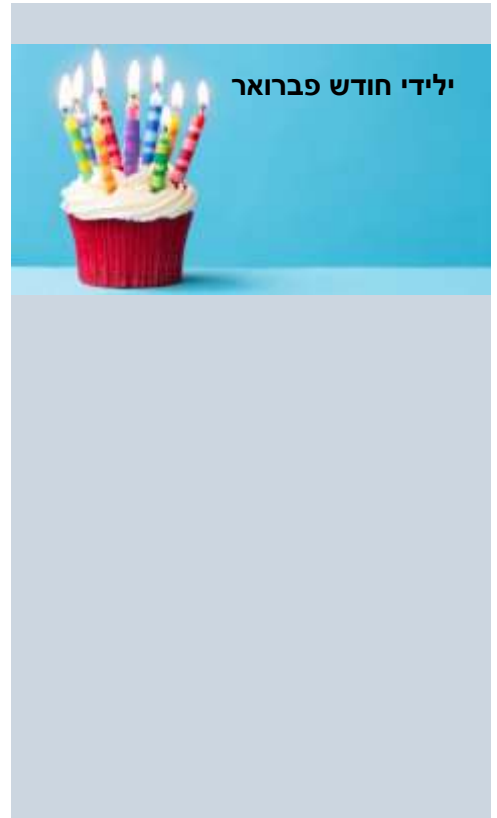
את האשפוז במחלקת הקורונה היא מתארת כחוויה לא פשוט. "האשפוז היה קשה, חוסר אונים. ניגשים אלייך רק בסריבלים, את מרגישה מצורעת ובעיקר מרגישה לבד, כי אי

צילום: קוקו

צלצלו להגיד מזל טוב

2.1 חנינוביץ סיגל, רובינסקי טל	13.2 סלוצקי ירון, גלברד יאיר
2.2 רום נטע חיים, דוויק גלי	14.2 עופר שר דדוש
3.2 קסטין אשבל	15.2 רייך קלינה לינור
5.2 הר-נוי שושנה, נגרי רמון, מדי עומרי, דור איתמר, ריף קסטין, טבע קסטין	16.2 בוכמן טבעון יערה
6.2 פילס שבתאי, אביו שלמה, ברדה יורם, פילס נועם	18.2 וייס אפרת
7.2 פלדמן קרינה, חסיד אביה	19.2 בוכמן יותם, גילי תירוש ג'יקובס
8.2 מנשה נגה	20.2 פלדמן דורית, שטרויך מרים
9.2 מדבייר פנינה, צרפתי רותי-זהבה, מדי אמיתי, גולדשטיין עידן	23.2 טמים פנינה, סלוצקי אור
10.2 פריירה קליין מוריה, איל אדלר	24.2 גרונטמן נילי, ברק שי
11.2 מידן גיא, דרורי דויד, נועם שגיא	25.2 בורלקוב טל
12.2 בוכמן אורי	26.5 דני קייט, ציקמן שלי
	27.5 טילבור מיה, דרורי עמוס
	28.2 שחם רעות, פרנס אהוד

ברכות לבביות

לגל ושי פלדמן ולכל המשפחה, מזל טוב להולדת הבן יואב, נכד לדורית וטיטו, נין לזמירה בן נחום.

